

Regler svarer i alt væsentligt til de i Lov af 14. April 1865 indeholdte Regler med senere Ændringer, dog at Reglerne er gjort mere tidssvarende. Reglerne om private Fællesgader i Købstæderne skal ifølge § 54 ikke komme til Anvendelse i Københavns Kommune eller i andre Kommuner, for hvilke der er eller maatte blive udfærdiget Vejvedtægter, indeholdende særlige Regler om de paagældende Forhold.

I § 55 findes en Fortegnelse over de *Love, der ophæves*. Særlig skal nævnes, at en Del af Bestemmelserne i Færdselsloven ophæves, idet en Del af disse Regler er optaget i Vejloven, hvor de naturligt hører hjemme. Administrationen af disse Bestemmelser overgaar altsaa fra Justitsministeriet til Ministeriet for offentlige Arbejder, ligesom Justitsministeriets Lov om Anlæg af Cykle- og Gangstier ophæves.

I sin Fremsættelsestale udtalte *Ministeren for offentlige Arbejder*, at man efter hans personlige Opfattelse maaske nok burde være gaaet videre, end Vejudvalget havde foreslaaet, i Retning af Centralisering, ligesom han var stemt for, at i hvert Fald de store gennemgaaende Trafikaarer blev Statsveje. Ministeren havde dog fundet det rigtigt i Hovedsagen at holde sig til Vejudvalgets Flertals Indstilling. Der var imidlertid Enighed inden for Regeringen om, at Forslaget blev fremsat til *fuldstændig fri Forhandling*, saa at intet af de samarbejdende Partier var bundet til nogen endelig Stilling til Forslaget. Ministeren vilde ogsaa forbeholde sig senere selv at fremkomme med Ændringsforslag. Bl. a. mente han, at der i det foreliggende Lovkompleks manglede nogle Bestemmelser vedrørende *den æstetiske Side af Vejbygningen*.

Under Lovforslagets 1. Behandling beklagede *N. P. Nielsen* (S.), at der kun paa mindre betydende Omraader var taget Hensyn til Mindretallet inden for det i 1940 nedsatte Udvalg. Han mente, at Ministeren paa flere Punkter fik for vidtgaende Beføjelser efter Forslaget, og havde i det hele taget adskillige Indvendinger at rette imod det; bl. a. fandt han, at Ministeren altid, naar der opstod Divergens mellem en Kommune og Vejdepartementet angaaende Ombygning eller Udvidelse af Veje m. v., burde have Vejnævnets Tilslutning til de Paalæg, der blev givet Kommunerne. Han haabede imidlertid, det vilde lykkes Rigsdagen at naa til Enighed om Sagen. Efter udførligt at have gennemgaaet Lovforslaget anbefalede *Edvard Sørensen* (V.) det til en saglig Drøftelse i et Udvalg med de Ændringer, der kunde blive Tale om. Han havde selv været med til at afgive den Flertalsindstilling, som Ministeren